

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/32/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123013098
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2123013098.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. apríla 2024 v Trnave prejednal odvolanie okresného prokurátora v Piešťanoch proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 09.11.2023 sp. zn. OT/209/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresnej prokuratúry, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že

dňa 15.10.2023 v čase o 16:50 hodine viedol pod vplyvom alkoholu ako vodič osobné motorové vozidlo značky Opel Astra, evidenčného čísla B. XXXXX, v obci Veľké Orvište po ulici Športovej, pred areálom futbalového ihriska, kde si pri nedostatočnom rozhlade nezaistil bezpečné cúvanie pomocou spôsobilej a náležite poučenej osoby, následkom čoho pri cúvaní ľavou zadnou bočnou časťou vozidla značky Opel Astra narazil do ľavej zadnej časti tam zaparkovaného osobného motorového vozidla značky Citroen C3, evidenčné číslo C. XXXXX, na ktorom spôsobil škodu vo výške najmenej 150,- Eur, pričom bol po dopravnej nehode kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Piešťany a pri kontrole bol podrobený dychovej skúške na zistenie množstva alkoholu v dychu prístrojom AlcoQuant 6020 plus, sériového čísla A409770, dňa 15.10.2023 v čase o 17:11 hodine s pozitívnym výsledkom 1,17 mg/l (v prepočte 2,44 ‰) alkoholu v dychu, a pri opakovanej dychovej skúške, ktorú vykonal tým istým prístrojom dňa 15.10.2023 časom o 17:27 hodine s pozitívnym výsledkom 1,05 mg/l (v prepočte 2,19 ‰) alkoholu v dychu.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému („citácia“)

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosť viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodená spoločnosť: ALD Automotive Slovakia, s. r. o., Panónska cesta 47, Bratislava, IČO: 47 977 329, so svojím nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry proti výroku o treste v neprospech obžalovaného (č.l. 80 spisu).

Obžalovaný prítomný na hlavnom pojednávaní sa vzdal práva na podanie odvolania (č.l. 80 spisu).

Prokurátor okresnej prokuratúry v písomnom odôvodnení odvolania(č.l. 89-90 spisu) po podrobnej rekapitulácii záverov napadnutého rozsudku uviedol, že odôvodnenie uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody (aj keď krátkeho trvania) má význam z dôvodu naplnenia účelu trestu, a to z dôvodu generálnej ako aj individuálnej prevencie. Poukázal na to, že obžalovaný bol v minulosti opakovane a viackrát (7 krát) sankcionovaný v správnom - priestupkovom konaní za priestupky v cestnej premávke. Išlo pritom aj o závažnejšie priestupky, ako je prekročenie rýchlosti.

V danom prípade zo skutkových zistení vyplýva, že obžalovaný viedol ako vodič osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu s nameranou hodnotou 1,17 mg alkoholu na liter vdychovaného vzduchu a to v prepočte činí 2,44 promile alkoholu v krvi, pričom táto hladina alkoholu v krvi sa označuje za ťažkú opitosť. Ďalej poukázal na to, že obžalovaný v stave ťažkej opitosti spôsobil dopravnú nehodu, pričom vozidlo viedol na mieste, kde je možné predpokladať prítomnosť ľudí (športovisko) a v čase, kedy sa tiež predpokladá prítomnosť nielen dospelých, ale aj detí. Následne poukazoval na narastajúci počet tragických dopravných nehôd pod vplyvom alkoholu, ktorý sa nedarí zastaviť a majú všeobecne vzrastajúci trend. Trest je priamym právnym následkom spáchaného trestného činu a teda musí byť úmerný k tomuto trestnému činu. Z týchto dôvodov podľa jeho názoru sú splnené podmienky na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, preto v závere navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a súčasne, aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozsudkom rozhodol.

Konanie na odvolacom súde

Podľa § 315 Trestného poriadku, o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvom stupni; o odvolaní proti rozsudku súdu podľa § 16 ods. 2 rozhoduje Krajský súd v Trenčíne. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods.1) Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 ods.2) Trestného poriadku, ako oneskorené nemôže byť zamietnuté odvolanie, ktoré oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa riadila nesprávnym poučením súdu.

Podľa § 316 ods.3) Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods.1) Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods.1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods.3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, preto ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods.1 trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné a to z nesledujúcich dôvodov.

Odvolací súd vzhľadom na odvolanie podané prokurátorom čo do výroku o treste ako aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní a prijatie vyhlásenia súdom prvého stupňa sa meritorne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti prokurátora krajskej prokuratúry a obžalovaného A. B..

Krajský prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí pridržiaval písomného odôvodnenia odvolania Okresnej prokuratúry Piešťany a s poukazom na skutočnosti v ňom uvedené, osobu obžalovaného, okolnosti prípadu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a uložiť obžalovanému rozsudkom krajského súdu nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň uložiť

obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 36 mesiacov.

Obžalovaný A. B. uviedol, že auto nevedol, iba ho preparkoval. Trest považuje za dostatočný a súhlasí s výrokom o treste ako ho uviedol okresný súd.

Odvolačný súd konštatuje, že okresný súd nepochybil pri postupe v konaní, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočne rozsiahle dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Odvolačný súd sa bez výhrad s týmto odôvodnením stotožňuje a odkazuje naň.

V tejto súvislosti odvolačný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolačný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovane vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Pri určovaní výmery trestu odňatia slobody okresný súd zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré svedčili v prospech aj v neprospech obžalovaného. V tomto smere okresný súd správne poukázal na to, že obžalovaný v registri trestov nemá žiadny záznam, je invalidný dôchodca, držiteľom vodičského oprávnenia B, AM je od 18.10.1983. V neprospech obžalovaného je celkovo 7 záznamov v ústrednej evidencii priestupkov prevažne pre prekročenie maximálne povolenej rýchlosti v obci..

Okresný súd u obžalovaného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť, teda, že obžalovaný sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona), priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona nezistil, teda správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:0. Následne okresný súd aplikoval ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, keď znížil hornú hranicu trestnej sadzby o 1/3 a ukladal trest v rozmedzí 0-8 mesiacov.

Trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov, aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje za zákonný a spravodlivý, ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti a ktorý dostatočne naplní funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. Nakoľko sa jedná o úmyselný trestný čin spáchaný v súvislosti s vedením motorového vozidla súd prvostupňový uložil správne aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 36 mesiacov, pričom opäť zohľadnil najmä doterajšiu priestupkovú minulosť v cestnej doprave ako aj konkrétnu závažnosť predmetného konania.

Neuniklo pozornosti krajského súdu, že okresný súd pri určovaní skúšobnej doby obžalovanému použil nesprávne ustanovenia § 51 ods.2 Trestného zákona, ktorý sa použije, ak sa páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, miesto správneho ustanovenia § 50 ods.1 Trestného zákona. V danom prípade ide o zrejmu nesprávnosť.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, v odôvodnení odvolania okresnej prokuratúry žiadne chyby voči tomuto výroku vytýkané neboli a ani krajský súd odvolacím prieskumom žiadne porušenie zákona nezistil.

K odvolacím námietkam okresnej prokuratúry

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie trestu, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov od spáchania trestných činov, ale má viesť i k utvrdeniu pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak núti súd prihliadnuť na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodnutí o treste (rozsudok NS SR z 13.05.2014 sp. zn. 4To/7/2013).

Trest odňatia slobody predstavuje univerzálny a zároveň najprísnejší druh trestu. Aj preto sa v hierarchii sankcií chápe ako "ultima ratio", a to najmä v prípade menej závažných trestných činov. Zákon preto predpokladá, že tento trest sa bude ukladať len v prípade, keď účel trestu nemožno dosiahnuť miernejšími druhmi trestov, alebo v prípadoch, keď ide o typovo najzávažnejšie trestné činy.

V predmetnej veci uložený podmienený trest v trvaní troch mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní dvoch rokov a trest zákazu činnosti v trvaní troch rokov je v primeranej výmere a s dostatočne dlhým pôsobením na osobu páchatel'a. Odvolaciu súdu sa nejavilo za správne a spravodlivé ukladanie

nepodmienečného trestu obžalovanému, nakoľko takto uložený trest by nepriaznivo ovplyvnil osobu obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol súdne trestaný, je invalidným dôchodcom, ku skutku sa priznal a svoje konanie oľutoval. Uložený trest splní zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušenie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení. Aj odvolací súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody považuje takto uložený trest za zákonný, adekvátny a primeraný k spáchanému skutku. K uloženiu nepodmienečného trestu krajský súd dodáva, že správanie obžalovaného počas skúšobnej doby bude súdom sledované a v prípade, že by nevedol riadny život bude mu nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie okresnej prokuratúry podľa § 319 Trestného poriadku zamietal ako nedôvodné.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.